

Sfantul Varsanufie de la Optina – Vremurile din urma si realitatile eschatologice

Posted by Călăuză Ortodoxă on Oct 17, 2008 in [Calauza](#), [Mari Duhovnici](#) | [2 comments](#)

Sfantul Varsanufie de la Optina despre vremurile din urma si realitatile eschatologice:

* In Apocalipsa scrie: "Fericit cel ce citeste cuvintele cartii acesteia". Si fiindca asa s-a scris, cu siguranta asa va fi, caci cuvintele Scripturilor sunt cuvintele Sfantului Duh. Totusi, ce inseamna aceasta fericire? Unii, care nu inteleg mai nimic din cele ce spune Scriptura, deznadajduiesc, cu toate ca stiu ca studiul cuvintelor dumnezeiesti da mangaiere. Ar face mai bine daca ar spune: "Ceea ce pentru noi este de neinteles acum, vom intelege mai tarziu, cand va veni vremea despre care ne spune Scriptura". Spuneti-mi, unde se mai citeste azi Apocalipsa? Aproape numai in manastiri, in scolile teologice si in seminarii, iar in lume, foarte rar. Nimeni... Este dovedit ca cel ce citeste Apocalipsa, cand va ajunge acolo unde se spune despre sfarsitul lumii, va fi cu adevarat fericit, deoarece va intelege ceva din cele ce se vor petrece atunci si va incepe sa se pregateasca. Iar in cele pe care le descrie Apocalipsa va vedea toate intamplarile contemporane.

* Toata lumea se afla sub influenta unei puteri care stapaneste mintea, vointa si toate puterile sufletului. Si aceasta putere este vicleana, pentru ca izvorul ei este diavolul, iar uneltele lui sunt oamenii vicleni. Prin ei lucreaza Antihrist si inaintemergatorii lui. Apostolul spune: "Pentru aceea, Dumnezeu i-a predat duhului amagirii, al inselarii, fiindca n-au primit iubirea adevarului". Ceva intunecat si infricosator vine peste lume. Omul va ramane mai mult sau mai putin sub stapanirea lui si cu cat puterea celui viclean il are mai mult (pe om) in stapanirea sa, cu atat omul va fi mai putin constient de ceea ce face.

* Acum, in Biserica, nu avem profetii clare, dar avem totusi semnele timpului. Semnele acestea se vad clar numai de aceia care au "mintea lui Hristos". Lor, toate le sunt descoperite in chip deslusit. Antihrist vine in lume si totusi lumea nu crede aceasta. De aici, din manastire, mrejele diavolului se vad mai bine. Aici ochii se deschid, iar in lume ei se inchid. Multumiti Domnului ca ati plecat din lume!

* In lume, cu tulburarea si obisnuintele ei, este foarte greu sa se mantuiasca cineva; si mai ales cand nu vrea sa asculte glasul Bisericii. Este greu sa se mantuiasca cineva cand traieste intr-o societate stricata. In Sfanta Scriptura citim: "Cu cel cuvios, cuvios vei fi. Cu cel nevinovat, nevinovat vei fi. Cu cel ales, ales vei fi. Si cu cel indaratnic, Te vei indaratnici". Patimile exercita o influenta vatamatoare asupra trupului si sufletului. Citind in manastire pe Sfintii Parinti, pentru prima data am inteles ca patimile sunt atat de molipsitoare, asa cum sunt cele mai contagioase boli.

* Acum crestinismul este urat peste tot, pentru ca ii impiedica (pe oameni) sa traiasca cum vor, sa pacatuiasca nestingheriti. Noua generatie se dizolva, se strica, putrezeste. Vor sa traiasca fara Dumnezeu si urmarile sunt evidente.

* Stiti ca acolo unde exista Biserici si manastiri si, in general, locuri de inchinare, in vechime erau temple pagane. Adesea citim in Vietile Sfintilor ca, acolo unde la inceput era un templu, mai apoi se zidea o biserică. Adica Dumnezeu a facut de rusine pe diavol. Dar in vremurile din urma, bisericile se vor darama si in locul lor se vor construi temple pagane. Manastirile vor suferi prigoane grele si multe mahniri. Adevaratii crestini vor gasi refugiu in micutele biserici. Eu nu voi ajunge sa traiesc acele zile, dar voi veti trai. Veti merge la manastiri, care atunci vor suferi multe prigoane si lipsuri.

* Sa cititi acum Biblia, caci va veni vremea cand nu veti mai avea posibilitatea sa o cititi. Veti dori sa o cititi, dar nu va mai fi timp. Cititi de fiecare data cand vi se iverseaza ocazia, caci altfel va veti cai si mahniti ca n-ati citit atunci mai mult. Prin citire vi se va intari vointa.

* Mahnirile monahilor vremurilor din urma vor fi foarte "subtiri", caci daca le va privi cineva la suprafata, nici nu le va putea numi mahniri. Totusi ele sunt niste viclenii ale vrajmasului. Chinurile trupesti, aspre si brutale pricinuesc crestinului o ravna inflacarata spre acceptarea lor. Vrajmasul insa a lasat acum chinurile aspre si le prefera pe cele mici si subtiri, dar care lucreaza mai eficace. Acestea nu aprind in inima ravna pentru marturisire, ci dimpotriva, tin pe om intr-o stare in care nu stie ce sa faca, intr-o ameteala duhovniceasca de ganduri. Ele (ispitele) biruiesc cu incetul puterile lui slabind cu totul rezistenta lui duhovniceasca si ducandu-l la DEZNADEJDE si la NEHOTARARE. Si astfel il arunca in pierzare, il fac salas al patimilor, deoarece il gasesc bolind de mahnire si de descurajare. Iar acest lucru este dovedit prin faptul ca monahii vremurilor din

urma asteapta sa le vina o vreme mai buna, ca sa se nevoiasca asa cum trebuie. "Vom posti si ne vom ruga, spun ei, atunci cand se vor crea conditii potrivite". Dar Domnul ne-a fagaduit ca ne va ierta pacatele daca ne pocaim, iar nu ca vom trai si maine. De aceea, este absolut necesar ca in oricare din situatii, bune sau rele, sa pazim poruncile si datoriile noastre, fara sa uitam vreodata cuvintele: "Iata, acum este vremea potrivita, iata, acum este vremea mantuirii".

* Vetii trai si veti vedea. Va veni vremea cand vor incepe iarasi sa fie chinuiti crestinii. – Si acum sunt chinuiti, dar nu atat de salbatic. – Nu. Eu nu vorbesc de acest fel de chinuri. Vorbesc de chinurile asemanatoare celor din primele veacuri.

* Chinuri de nedescris ii asteapta pe pacatosi in iad, asa cum pe cei drepti ii asteapta o fericire de negrait! "Ochiul n-a vazut si urechea n-a auzit". Cuvintele acestea ale Apostolului se potrivesc si pentru chinuri si pentru fericire. Noi ne gandim uneori cu foarte multa usurinta [usurate, n.n.] la pedepsele din iad si de aceea le uitam. In lume ele nu sunt primite deloc. Diavolul ne aduce gandul ca nu exista nici diavol, nici iad. Totusi, Sfintii Parinti ne spun ca o pregustare a gheenei se face inca de pe pamant, precum si a fericirii vesnice. Pacatosii incep sa simta pedeapsa iadului, iar dreptii, bucuria raiului, dar cu deosebirea ca amandoua vor fi cu neasemanare mai mari in viata viitoare. Nu incapa indoiala ca exista iad si-si va face si lucrarea sa. Sufletele dreptilor si ale pacatosilor vor fi si atunci imbracate in trup, insa acel trup nu va fi asa greoi, ci mai subtire si mai induhovnicit. Dar toate acestea se vor face mai inainte de Judecata. Dupa Judecata, nimeni nu stie ce va fi. Nici chiar ingerii. Aceasta este taina lui Dumnezeu. Toate cele pe care le invata Biserica sunt adevarate, precum si invatatura ca dupa moarte sunt chinuri. Dupa marturia Sfintilor Parinti, Judecata se va face la miezul noptii. Ceasul acela va veni pe neasteptate pentru toti cei ce traiesc pe pamant, intocmai ca un fur.

* In Rai nu vom intra datorita ostentatiilor si faptelor bune, ci pentru harul si vrednicia Jertfei rascumparatoare a Dumnezeului si Mantuitorului nostru, Iisus Hristos. Faptele noastre bune, pazirea poruncilor Evangheliei sunt necesare doar ca o marturisire a dragostei noastre fata de Hristos. Fara dragostea fata de Hristos nu putem dobandi fericirea, nici Raiul.

* Mult timp n-am putut intelege cuvintele Psalmistului "Glasul Domnului, cel ce varsa para focului" (Ps. 28, 7). Apoi am inteles ca flacara, care pe pamant are si foc si lumina, dincolo se imparte intre rai si iad, astfel: LUMINA se afla in RAI si desfaceaza pe cei drepti. In timp ce FOCUL, fara lumina, se afla in IAD si arde pe pacatosi. Scriptura spune: flacara din abisul iadului este in intuneric si pacatosii nu se vad unul pe altul. Doamne miluieste-ne si ne mantuieste! Pedepseste-ma, Doamne, cum vrei, numai miluieste-ma!

* Nu spun nimanui, nici nu arat spre lauda mea ca frica chinurilor iadului este mereu in mintea mea, ci o folosesc numai pentru a ma smeri. Si cat ma smereste acest simtamant al fricii! Inteleptii epocii noastre nu vor sa creada ca exista iad. Sa ne ridicam si sa facem o rugaciune ca Domnul sa ne izbaveasca de focul iadului! Si sa-l multumim ca suntem aici. Fie ca toata viata noastra sa fie o multumire ca Domnul ne-a povatuit aici. Desigur, locul singur nu mantuieste, dar cel putin stim ca ne aflam in corabie... (...) Vom trai zile infricosatoare, dar harul Domnului ne va acoperi.

* In primele veacuri ale crestinismului, ucenicii Mantuitorului nostru Iisus Hristos se impartaseau in fiecare zi si traiau o viata ingereasca. In fiecare clipa erau gata sa stea inaintea fetei Domnului. Si aceasta pentru ca atunci niciun crestin nu era in siguranta. Deseori se intampla ca un crestin sa se impartaseasca dimineata, iar dupa-amiaza sa fie prins si dus la Colosseum. Traind astfel intr-o permanenta primejdie, crestini isi pironeau privirea numai asupra traiirii lor duhovnicesti si traiau o viata curata si sfanta. Dar primele veacuri au trecut. Persecutiile din partea necredinciosilor au incetat. Permanenta primejdie a disparut. Dupa aceasta crestini au inceput sa se impartaseasca o data pe saptamana. Si apoi, o data pe luna. Si in continuare Dumnezeiasca Impartasanie s-a redus la o data pe an. In Schitul nostru se tine tipicul Sfantului Munte. L-au randuit sfintii batrani si l-au predat monahilor spre neintrerupta lor zidire duhovniceasca. Asadar, in Schitul nostru se tine urmatoarea regula: toti monahii se impartasesc de cinci ori pe an. Si numai cu binecuvantare se mai impartasi si alta data. Ne-am obisnuit atat de mult cu aceasta, incat, daca cineva se impartasese si intr-o alta zi oarecare, atrage atentia tuturor celorlalti:

-Ce inseamna aceasta? Parintele Ieronim s-a impartasit si azi? Intreaba un monah pe altul. -I-a dat binecuvantare staretul. -Dar de ce? -I-a aparut satana in chip simtit si bietul de el a slabit de frica. -A... Asa?

(din: Staretul Varsanufie de la Optina, "Sfaturi către monahi și omii către mireni", Editura Egumenita, 2003)

[sursa](#)

Articole asemanatoare:

1. [Sfantul Varsanufie de la Optina – Lupta pentru mantuire](#)
2. [Parintele Iustin Parvu despre cipurile si vremurile din urma: veti fi vanduti de pastorii vostri!](#)
3. [Marturii din cartea “Staretii – despre vremurile de pe urma”](#)